

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyznaczenie sędziego zastępującego Prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środków tymczasowych

(2007/C 235/50)

W dniu 19 września 2007 r., zgodnie z art. 3 ust. 4 decyzji 2004/752 i art. 106 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, Sąd postanowił, że w okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 30 września 2008 r. sędzia S. Van Raepenbusch, prezes drugiej izby, zastępować będzie Prezesa Sądu przy rozpatrywaniu wniosków o zarządzanie środków tymczasowych w razie nieobecności Prezesa lub niemożności uczestniczenia przez niego w obradach.

Kryteria przydziału spraw do izb

(2007/C 235/51)

W dniu 19 września 2007 r., zgodnie z art. 4 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 12 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, Sąd postanowił utrzymać do dnia 30 września 2008 r. następujące zasady przydziału spraw do izb:

- izbie pierwszej podlegać będą wszystkie sprawy z wyjątkiem spraw dotyczących w głównej mierze zatrudnienia, oceny/awansu i zakończeniem służby, które podlegać będą drugiej izbie;
- pewna liczba spraw będzie przydzielana trzeciej izbie, bez względu to, z jakiej są dziedziny, w sposób automatyczny, z częstotliwością określoną podczas zebrania Sądu w pełnym składzie;
- od powyższych zasad podziału odstąpić można ze względu na powiązanie spraw, a także w celu równomiernego rozłożenia i rozsądnego zróżnicowania pracy w ramach Sądu.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-84/06)

(2007/C 235/52)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżący wnosi o:

- stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego z dnia 20 czerwca 2005 r., złożony do Wspólnej Kasy Ubezpieczeń w razie Choroby WE w dniu 21 czerwca 2005 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności zestawienia kwot podlegających zwrotowi z dnia 18 lipca 2005 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności milczącej decyzji organu powołującego, oddalającej zażalenie wniesione przez skarżącego w dniu grudnia 2005 r.;
- zasądzenie od pozwanej, w ramach zwrotu poniesionych przez skarżącego kosztów leczenia w 100 %, o co skarżący wniósł do Wspólnej Kasy Ubezpieczeń w razie Choroby w dniu 20 czerwca 2005 r., względnie tytułem odszkodowania za szkody poniesionej przez skarżącego w związku z bezprawnym działaniem pozwanej, zapłaty na rzecz skarżącego różnicy pomiędzy poniesionym przez niego wydatkiem a uzyskaną przez niego kwotą zwrotu, to znaczy kwoty 89,56 EUR, względnie innej, niższej bądź wyższej, którą sąd uzna za słuszną, na jednej bądź na obydwu przywołanych podstawach;
- zasądzenie od pozwanej corocznie kapitalizowanych odsetek za zwłokę w wysokości 10 % rocznie od kwoty 89,56 EUR, względnie innej, wyższej bądź niższej, którą Sąd uzna za słuszną w ramach 100-procentowego zwrotu kosztów leczenia, od dnia 21 czerwca 2005 r. od dnia rzeczywistego zwrotu kosztów, bądź kapitalizowanych w sposób i od dnia, który Sąd uzna za słuszny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy następujące zarzuty:

- 1) Całkowity brak uzasadnienia, również ze względu na całkowity brak oceny, w związku z czym niezrozumiałe jest dlaczego Wspólnota nie przyznała skarżącemu 100-procentowego, lecz jedynie częściowy zwrot kosztów leczenia. Jest przy tym oczywiste, że administracja nie dokonała stosownej oceny procesu, który doprowadził w dniu 20 czerwca 2005 r. do złożenia przez skarżącego wniosku, w razie potrzeby — w świetle wszystkich przedstawionych przez skarżącego dowodów;
- 2) Naruszenie prawa, ponieważ w związku ze stanem zdrowia skarżącego, na podstawie art. 72 regulaminu pracowniczego, przysługiwało mu prawo do 100-procentowego zwrotu kosztów leczenia;
- 3) Naruszenie obowiązku starannego działania i zasady dobrej administracji, ponieważ z całokształtu okoliczności wynika, że pozwana nie uwzględniła w należyty sposób interesów skarżącego i dopuściła się szeregu związanych ze sobą czynności oraz do powstania faktów, które ze względu na ich kwalifikowaną niezgodność z prawem oraz znaczny okres, w którym występowały, stanowią naruszenie tego obowiązku i tej zasady, przy czym zasada dobrej administracji wynika z art. 41 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2007 r. — Sandor przeciwko Komisji

(Sprawa F-69/07)

(2007/C 235/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Virag Sandor (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji ustalających warunki zatrudnienia skarżącej w charakterze pracownika kontraktowego w zakresie w jakim przewidują z jednej strony zastosowanie zastrzeżenia, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia innych pracowników (zwanym dalej „warunkami zatrudnienia”) oraz art. 1 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), a z drugiej strony przewidują czas trwania umowy na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r.
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, po tym jak pracowała dla Komisji od dnia 1 maja 2001 r. do dnia 15 września 2006 r. jako członek personelu miejscowego i pomocniczego na podstawie 14 różnych następujących po sobie umów o pracę na czas określony, zatrudniona została w charakterze pracownika kontraktowego na okres od dnia 16 września 2006 r. do dnia 15 września 2009 r. Po stwierdzeniu w trakcie badania lekarskiego poprzedzającego zatrudnienie, że skarżąca jest chora, organ upoważniony do zawierania umów zastosował zastrzeżenie, o którym stanowi art. 100 warunków zatrudnienia i art. 1 załącznika VIII regulaminu pracowniczego.

Na poparcie swej skargi, skarżąca podnosi, że ograniczając czas trwania umowy pracownika kontraktowego, Komisja naruszyła zasadę stabilności zatrudnienia wynikającą z ogólnych zasad prawa dotyczących ochrony pracowników. Jeżeli okaże się to konieczne, przywołuje ona niezgodność z prawem art. 88 warunków zatrudnienia.

Ponadto skarżąca twierdzi, że klauzula zastrzegająca niedopuszczenie do skorzystania ze świadczeń z zakresu inwalidztwa i śmierci narusza zakres art. 100 warunków zatrudnienia, ponieważ administracja narzuca jej nowy okres wykluczenia wynoszący 5 lat choć pracuje ona w Komisji od dnia 1 maja 2001 r.. Jeżeli okaże się to konieczne przywołuje ona niezgodność z prawem art. 100 warunków zatrudnienia.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2007 r. — Doktor przeciwko Radzie

(Sprawa F-73/07)

(2007/C 235/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Frantisek Doktor (Bratysława, Słowacja) (przedstawiciele: S. Rodrigues, R. Albelice i Ch. Bernard-Glanz, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Rady z dnia 24 października 2006 r. o rozwiązaniu umowy ze skarżącym na koniec okresu próbnego wraz z decyzją z dnia 16 maja 2007 r. o oddaleniu zażalenia wniesionego przez skarżącego;
- wskazanie organowi powołującemu skutków, jakie pociąga za sobą stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności możliwości odbycia drugiego okresu próbnego w innej służbie lub przedłużenie okresu próbnego wraz z przeniesieniem na stanowisko niezwiązane z odpowiedzialnością kierownika wydziału, na zakończenie którego dokonana zostanie ponowna ocena kwalifikacji skarżącego;